

Mit spørgsmål er: Er vi ikke kommet til et tidspunkt, hvor det også er på tide at begynde at diskutere, om det er den vej, vi skal gå videre ad? Starter vi en ny krig mod Irak, så er der heller ikke nogen tvivl om, at den vej går vi videre ad i lang tid fremover, uden at det efter vores opfattelse hjælper noget som helst. Derfor synes jeg, at en lige så relevant debat at tage i dag er, om den strategi, der er valgt, ikke er totalt forkert.

Formanden:

Hr. Villy Søvndal, så hr. Jørgen Estrup, og så er det uigenkaldeligt de sidste korte bemærkninger til denne ordfører.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal sige tak for svaret til hr. Estrup. Det er godt, at vi får et berigende udvalgsarbejde, når nu vi ikke får mere tid.

Jeg vil spørge, om det ikke betyder, at hr. Estrup vil love, at der bliver lejlighed til at høre de statsretseksperter, som vi hver især måtte have interesse i at høre i denne sammenhæng – også af regeringen uafhængige – for jeg anerkender, at regeringens eksperter er tættere på hr. Estrup end på hr. Søvndal, for vi er jo ikke regeringsparti. Vil hr. Estrup love, at vi får lejlighed til at indhente udtalelser fra uafhængige statsretseksperter, inden hr. Estrup vil trykke på knappen, der stemmer ja til det her?

Det er jo helt afgørende. Det er jo helt afgørende, netop når de er uenige.

Får vi også lov til at høre dem, der har en anden opfattelse, end regeringen har, under udvalgsarbejdet i skriftlig form? Det vil jeg godt have et direkte svar på.

Formanden:

Hr. Jørgen Estrup, og uanset svaret går vi videre til fru Annette Just.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Til hr. Frank Aaens meget åbne spørgsmål om klogskab vil jeg også gerne svare åbent: Jeg kan også have min tvivl. Jeg synes ikke, at det er nemt på forhånd at sige, om en aktion vil føre til det resultat, man ønsker. Det var sådan set også det, jeg prøvede at sige i min tale.

Men det, der er afgørende set med mine øjne, er, at hvis man slækker presset nu, så risikerer man, at man totalt undergraver mulighederne

for en international opinion og for, at FN kan øve sin indflydelse. I sidste ende står man med det dårlige valg, at man kun kan øve presset på den måde. Det er den ene ting.

Det andet, jeg vil sige til hr. Søvndal, er, at jeg er da glad for, at hr. Søvndal mener, at jeg har lovet et berigende udvalgsarbejde. Det skal der altså flere til, skulle jeg hilse og sige, men det ser jeg også frem til.

Så vil jeg i øvrigt sige, at udvalgsarbejdet må vise, hvad der er behov for. Jeg vil ikke stå her og give garantier for, hvad vi gør under udvalgsarbejdet. Vi må se på, hvad der bliver behov for. Men jeg vil gerne understrege, at fra radikal side ønsker vi en ordentlig, seriøs og udtømmende behandling af de spørgsmål, der skal belyses.

Annette Just (FP):

Ingen behøver at være i tvivl om, at Fremskridtspartiet vil være med til at bekæmpe et hvilket som helst terrorregime, der i den grad har lavet grin med verdensmusikken.

Her er der ikke tale om, som det er blevet udtrykt fra både SF's og Enhedslistens side, at vi bare skal ud og gå i krig. Nej, det, der er tale om, er, at den gode Saddam Hussein nu faktisk får en sidste chance. Presset bliver øget til det maksimale, og han kan se lige ret forude, hvad der vil ske, hvis ikke han bøjer sig.

Jeg tror, det er meget rigtigt, hvad en, jeg tror, det var fra SF, sagde: Skal vi nu bare have flere tomme trusler? Det er jo netop det, der er sket igennem de sidste syv år. Der er ustandselig givet tomme trusler, og der er aldrig blevet fulgt op på det. Der var mulighed for det med de FN-resolutioner, man havde, men der skete ikke rigtig noget. Man sagde: Nå ja, det var ærgerligt, her må vi ikke komme ind, så går vi tilbage på hotellet og venter lidt. Så prøvede man igen, og så fik man at vide, at nu var det en amerikaner, der stod i spidsen for inspektionen. Uha, så blev det sendt tilbage igen.

Rent ud sagt er det verdenssamfundet, der har været til grin for Saddam Hussein, og det er på tide, at den slags holder op. Nu skal han have at vide, det er nu, eller også får han, om jeg så må sige, så hatten passer.

Fremskridtspartiet er et hundrede procent modstander af brugen af masseødelæggelsesvåben, og som vi taler om her: de biologiske og kemiske. Det er det mest uhyggelige, der overhovedet findes. Og det skal forhindres, at en terrorist som Saddam Hussein får mulighed for